

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 15T/110/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519010477
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3519010477.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom Mgr. Jánom Odnogom, v trestnej veci obžalovaných: 1/ M. Š., G.. X.X.XXXX Z. E., 2/ Z. W.Š., G.. XX.X.XXXX Z. Š., 3/ Q. V. K., G.. X.X.XXXX Z. C., stíhaných pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, obžalovaný K. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 28.1.2020 takto

rozhodol:

Obžalovaní: 1. M. Š., G.. X.X.XXXX Z. E., trvalé bydlisko O., prechodne bytom bez prihlásenia V. Č.. XX, O.,

2. Z. W., G.. XX.X.XXXX Z. Š., trvale bytom A., prechodne bytom bez prihlásenia A., T. C. Č.. XX, t.č. v Ústave na výkon väzby Ilava,

3. Q. V. K., G.. X.X.XXXX Z. C., O. P., trvale bytom G. M. G. Z. F.. V.. X. M. XXXX/X, na slobode

s ú v i n n í, ž e

1) obžalovaná M. Š. a obžalovaný Z. W.:

po predchádzajúcej vzájomnej dohode v presne nezistenom čase dňa 20.8.2019 si zadovážili v Seredi od neznámej osoby a v Novom Meste nad Váhom neoprávnene prechovávali do 02:15 h dňa 21.8.2019 3 ks zatavených injekčných striekačiek s obsahom 913 mg absolútneho metamfetamínu, pričom z predloženého kryštalického materiálu by bolo možné pripraviť minimálne 23 bežných jednotlivých dávok drogy a plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce ďalšie plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom kryštalického materiálu béžovej farby 1745 mg metamfetamínu, ktoré obsahovalo 454 mg absolútneho metamfetamínu z ktorých by podľa Kriministického a expertízneho ústavu PZ bolo možné pripraviť 11 bežných jednotlivých dávok drogy a 1 ks sklenenej fajky v ktorej sa nachádzalo 65 mg nataveného metamfetamínu s prímiesou MSM, pričom toto množstvo obsahovalo 34 mg absolútneho metamfetamínu, čo je podľa Kriministického a expertízneho ústavu PZ možné považovať za minimálnej jednu bežnú jednotlivú dávku drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

2) obžalovaný Q. V. K.

dňa 21.8.2019 v čase o 01:00 h po predchádzajúcom telefonickom hovore s obžalovanou M. Š.F. v Novom Meste nad Váhom na presne nestotožnenom parkovisku v úmysle kúpiť si pervitín nasadol do osobného motorového vozidla zn. Renault Kangoo, EČV: E., ktoré riadila obvinená M. Š. so

spolujazdcom Z. W., pričom táto mu ponúkla na predaj pervitín, ktorý mala pri sebe s čím on súhlasil a dohodli sa, že kúpi od obžalovanej M. Š. pervitín v sume 60 Eur, na ktorý má v Novom Meste nad Váhom hneď aj ďalšieho kupcu, následne na uvedenom vozidle za touto osobou aj smerovali avšak počas presunu vozidlom boli na ulici Hviezdoslavovej, pri kine Považan v Novom Meste nad Váhom zastavení hliadkou Policajného zboru,

t e d a

1) obžalovaná M. Š. a obžalovaný Z. W. v bode 1 obžaloby

spoločným konaním si neoprávnene zadovážili a prechovávali po akúkoľvek dobu psychotropnú látku,

2) obžalovaný Q. V. K. v bode 2 obžaloby

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle neoprávnene si zadovážiť a prechovávať po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a nedošlo k dokonaniu trestného činu,

č í m s p á c h a l i

1) obžalovaná M. Š. a obžalovaný Z. W. v bode 1 obžaloby

zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona,

2) obžalovaný Q. V. K. v bode 2 obžaloby

zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaná M. Š.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), n) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanej určuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona obžalovanej ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona súd obžalovanej ukladá povinnosť podrobiť sa na vyzvanie súdu alebo príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky skúške na omamné a psychotropné látky a iné návykové látky za účelom kontroly dodržiavania zákazu požívať omamné a psychotropné látky a iné návykové látky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. j) Trestného zákona obžalovanej ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanej ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Obžalovaný Z. W.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, s prihladnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), n), § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Trestného zákona obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci: -72ks prázdnych plastových vreciek s tlakovým uzáverom.

Obžalovaný Q. V. K.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, s prihladnutím na § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), n) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť podrobiť sa na vyzvanie súdu alebo príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky skúške na omamné a psychotropné látky a iné návykové látky za účelom kontroly dodržiavania zákazu požívať omamné a psychotropné látky a iné návykové látky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. j) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 23.12.2019 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. Pv 493/19/3304-66 zo dňa 18.12.2019 na obžalovaných M. Š., Z. W. Q. Q. V. K. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a v prípade Q. V. K. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, ktorých sa mali dopustiť na skutkovom základe ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku.

Všetci traja obžalovaní na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.1.2020 na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, ods. 4 a o následkoch v rozsahu ods. 5 až 8 Trestného poriadku vyhlásili podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Následne preto súd postupoval podľa § 257 ods. 5 Tr. por. a obžalovaným kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., na ktoré všetci traja obžalovaní odpovedali :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď všetkých obžalovaných : áno

- d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď všetkých obžalovaných : áno
- f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu
odpoveď všetkých obžalovaných : áno
- g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,
odpoveď všetkých obžalovaných : áno
- h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin,
odpoveď všetkých obžalovaných: áno.

Nakoľko všetci obžalovaní odpovedali na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal pochybnosti o pravdivosti ich priznania viny, po zistení stanoviska prokurátora vyhlásenie obžalovaných o vine podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a ochranným opatrením. Na základe uvedeného, súd potom obžalovaných uznal za vinných a to M. Š. Q. Z. W. zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a obžalovaného Q. V. K. zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, pretože obžalovaní svojím konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty uvedeného zločinu.

Z toho dôvodu súd na hlavnom pojednávaní dňa 28.1.2020 vykonal dokazovanie prečítaním znaleckých posudkov Centra duševného zdravia, s.r.o. č. 189/2019 a č. 191/2019 a č. 192/2019 a oboznámením listinných dôkazov v súlade s ustanovením § 269 a to tak ako je uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania, ďalej súd oboznámil vecné dôkazy a vyhlásil rozsudok.

Zo znaleckého posudku Centra duševného zdravia, s.r.o. č. 189/2019 na obžalovanú M. Š. vyplýva, že tak v čase vypracovania posudku ako aj v čase skutku bol u nej zistený syndróm závislosti od pervitínu. K závislosti je nekritická ale vyjadruje ochotu a záujem liečiť sa a pokúsiť sa abstinovať od drog. Nebola u nej zistená psychóza. Ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli plne zachované. K zmenám osobnosti v dôsledku konzumu pervitínu nedošlo. Zo psychiatrického hľadiska nie je pobyt obvinenej na slobode nebezpečný, pretože netrpí duševnou poruchou psychotického charakteru. Môže si intoxikáciu drogami privodiť sama, dobrovoľne, z nebalosti, vediac aké účinky majú drogy na jej organizmus a na jej správanie, obžalovaná sa vie užívanie drog aj zdržať, môže abstinovať od drog. Vzhľadom na závislosť od pervitínu jej znalec doporučil uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou.

Zo znaleckého posudku Centra duševného zdravia, s.r.o. č. 191/2019 na obžalovaného Z. W. vyplýva, že tak v čase vypracovania posudku ako aj v čase skutku bola zistená Dissociálna porucha osobnosti a syndróm závislosti od viacerých psychoaktívnych látok (marihuana a pervitín) v čase spáchania skutku. Osobnosť obžalovaného je abnormne štrukturovaná, jedná sa o dissociálnu poruchu osobnosti, abnormne zvýraznené sú rysy emočnej plochosti so zníženou empatiou, egocentrizmus a celková maladaptabilita s dissociálnymi tendenciami: nestálosť, nezdržanlivosť v konaní, najmä však vo vzťahu k marihuane a pervitínu, polymorfný syndróm závislosti. U obžalovaného bola zistená všestranná maladaptivita, pracovná, vzťahová aj sociálna, preferencia zneužívania marihuany a pervitínu, opakované zanedbávanie povinnosti platiť alimenty, opakované pobyty vo výkone trestu, resocializácia sa minula cieľu. V konaní obžalovaného je prítomná nezdržanlivosť v zneužívaní rôznych psychoaktívnych látok, spočiatku najmä alkohol, neskôr marihuana, potom pervitín. Systematické zneužívanie drog je opakovane prerušované pobytmi vo výkone trestu. Obžalovaný na slobode prakticky nevydrží abstinovať. Mal nariadené ambulantné protitoxikomanické liečenie, ktorému sa však na slobode nepodroboval. K závislosti je nekritický, kritickosť je len povrchná, verbálna a účelová. Konanie obvineného nebolo chorobne psychoticky motivované snahou získať a mať drogy k dispozícii za účelom ich konzumu. Zo psychiatrického hľadiska je konanie obžalovaného dissociálne, egocentrické, bezohľadné, sprevádzané dissociálnym narábaním s pervitínom. Konanie je premyslené, bezvadne realizované, nevykazuje psychopatológiu svedčiacu pre narušenie rozpoznávacích či ovládacích schopností. Konanie korešponduje s osobnostnou štruktúrou obžalovaného a jeho závislosťou. Ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli plne zachované. Obžalovaný vie, že u neho bola stanovená

diagnóza syndrómu závislosti od marihuany a pervitínu, toto formálne, verbálne, navonok, povrchné rešpektuje, avšak túto svoju poruchu nemá zvnútornenú, teda nie je dostatočne kritický k svojej závislosti s čím súvisí aj súvislosť, že sa nepodrobuje ambulantnej ochrannej liečbe. Vzhľadom na jeho poruchu osobnosti s dissociálnymi rysmi nie sú dané ani predpoklady, aby akékoľvek protitoxikomanické liečenie, či už ústavné alebo ambulantné u neho splnilo alebo plnilo svoj účel. Z uvedených dôvodov znalec nenavrhuje obvinenému uloženie ani žiadneho liečenia, zo psychiatrického hľadiska jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný.

Zo znaleckého posudku Centra duševného zdravia, s.r.o. č. 192/2019 na obžalovaného Q. V. K. vyplýva, že tak v čase vypracovania posudku ako aj v čase skutku bol u neho zistený syndróm závislosti od psychostimulancií - budivých amínov, od pervitínu (metamfetamín a amfetamín). K závislosti je nekritický ale vyjadruje ochotu a záujem liečiť sa a pokúsiť sa abstinovať od drog. V minulosti systematicky užíval marihuanu, experimentoval aj s LSD a extázou. Užívanie pervitínu narušuje jeho vzťahovú adaptabilitu, tiež pracovnú, ktoré je ale horšie identifikovateľná, keďže pracuje na živnosť. Nebola u neho zistená psychóza. Ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli plne zachované. K zmenám osobnosti v dôsledku toxikómie nedošlo. Zo psychiatrického hľadiska nie je pobyt obvineného na slobode nebezpečný, pretože netrpí duševnou poruchou psychotického charakteru. Môže si intoxikáciu drogami privodiť sám, dobrovoľne, z nebalosti, vediac aké účinky majú drogy na jeho organizmus a na jeho správanie, obžalovaný sa vie užívania drog aj zdržať, môže abstinovať od drog. Vzhľadom na závislosť od pervitínu mu znalec doporučil uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou.

Z odpisu z registra trestov na obžalovanú M. Š.F. Q. Q. V. K. vyplýva, že neboli doposiaľ odsúdení za spáchanie trestného činu.

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného Z.P. W. vyplýva, že bol doposiaľ 5 krát odsúdený za spáchanie trestného činu. Dvakrát bol odsúdený za zanedbanie povinnej výživy, prvýkrát s podmieneným trestom v konaní Okresného súdu Trenčín 1T/28/2008, kde bol ale nariadený výkon trestu v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Druhýkrát rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 5T/13/2011 zo dňa 5.1.2013 na nepodmienečný trojročný trest odňatia slobody v ústave na výkon so stredným stupňom stráženia. Okrem toho bol obžalovaný 2 krát odsúdený za drogovú trestnú činnosť podľa § 171 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona prechovávanie omamných a psychotropných látok pre vlastnú potrebu, z čoho jedno odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/54/2008 má zahladené. Nezahladené má odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 2 sp. zn. 2T/62/2010, kde mu bol uložený za prechovávanie drog 10 mesačný nepodmienečný trest odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého výkonu trestu bol obžalovaný podmiennečne prepustený, avšak bol nariadený výkon zvyšku trestu. Obžalovanému bolo uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie, ktoré trvalo do 3.7.2019. Okrem toho bol obžalovaný odsúdený za marenie výkonu úradného rozhodnutia rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 24.7.2013, sp. zn. 3T/80/2013 na nepodmienečný jednomesačný trest odňatia slobody v ústave na výkon so stredným stupňom stráženia.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že M. Š. sa dopustila spáchania troch priestupkov na úseku dopravy, Z. W. dvoch na úseku dopravy a Q. V. K. štyroch priestupkov, dvoch proti občianskemu spolunažívaniu, drobnej krádeže.

Z lustrácie v sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaná M. Š. bola zamestnaná od septembra 2016 do júla 2017.

Z lustrácie v sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný Z. W. od roku 2014 s výnimkou práce v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody nikdy nikde legálne nepracoval.

Na hlavnom pojednávaní bol oboznámený aj vecný dôkaz, 72ks prázdnych plastových vreciek s tlakovým uzáverom, ktoré dobrovoľne vydal obžalovaný Z. W. a uviedol, že ich mal nachystané na drogy pre vlastnú potrebu.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel' priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 48 ods. 2 Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,
b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

a) vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatel'ovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 60 ods. 1 Trestného zákona Súd uloží trest prepadnutia veci,

a) ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu,
b) ktorá bola určená na spáchanie trestného činu,
c) ktorú páchatel' získal trestným činom alebo ako odmenu zaň alebo
d) ktorú páchatel' nadobudol za vec uvedenú v písmene c).

Podľa § 73 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd uloží ochranné liečenie v prípadoch uvedených v § 39 ods. 2 písm. c) a § 40 ods. 1 písm. d) alebo ak páchatel činu inak trestného nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný.

(2) Súd tak môže urobiť aj vtedy, ak páchatel spáchal trestný čin

a) v stave zmenšenej príčetnosti a jeho pobyt na slobode je nebezpečný,

b) v stave vyvolanom duševnou poruchou a jeho pobyt na slobode je nebezpečný,

c) násilnej povahy voči blízkej osobe alebo zverenej osobe a vzhľadom na osobu páchatel'a možno dôvodne predpokladať, že bude v násilnom konaní pokračovať, alebo

d) pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukladanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukladanie trestu súd pri prihladnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy uložil obžalovaným M. Š. Q. Q. V. K. ako druh trestu trest odňatia slobody a to vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom výkonu trestu a určením skúšobnej doby za súčasného uloženia probačného dohľadu a primeraných povinností a obmedzení a obžalovanému Z. W. trest odňatia slobody tiež 3 roky ale nepodmienený so zaradeným do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u všetkých obžalovaných zistil dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že

sa obžalovaní priznali a svoj čin úprimne oľutovali a ďalej aj podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, že napomáhali pri objasňovaní trestnej činnosti v konaní pred súdom príslušnému orgánu a to jednak súdu, keďže obžalovaní svojimi vyhláseniami o vine na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v podstate odbremenili súd od dokazovania ich viny, ktorou skutočnosťou napomáhali súdu pri objasňovaní trestnej činnosti a prispeli k hospodárnosti konania. U obžalovanej Š.F. a obžalovaného K. súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. U obžalovaného W.Q. súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený. Súd bol toho názoru, že na predchádzajúce odsúdenia je potrebné prihliadať s výnimkou prvého záznamu v odpise z registra trestov, kde sa obžalovaný osvedčil a hľadá sa na neho ako na neodsúdeného. Nezahladeným odsúdeným bol uznaný za vinného aj za prechovávanie drog pre vlastnú potrebu, tiež dva krát za neplatenie výživného a marenie výkonu úradného rozhodnutia, boli mu uložené tri nepodmienečné tresty a aj jeden podmienený musel nakoniec vykonať. Z toho dôvodu súd na ne prihliadol.

Z uvedeného dôvodu prevahy poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi u všetkých obžalovaných, súd im ukladal trest podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, kde je základná trestná sadzba 3-10 rokov, po úprave v zmysle § 38 ods. 3, postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona sa znižovala horná hranica o jednu tretinu, z toho dôvodu trestná sadzba po úprave bola od 3 rokov do 7 rokov a 8 mesiacov.

Súd sa pri konečných úvahách o ukladaní trestu a jeho výmere riadil základnými zásadami pre ukladanie trestu a prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, postoj k spáchanej trestnej činnosti a dospel k záveru, že u všetkých obžalovaných je zákonným, primeraným ale aj spravodlivým trestom trest na odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 roky. Zároveň súd skúmal zákonné podmienky na povolenie odkladu výkonu trestu v zmysle § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1 Trestného zákona, pričom súd dospel k záveru, že u obžalovaných M. Š. Q. Q. V. K. je vzhľadom na ich osoby s prihliadnutím na ich doterajší život a prostredie, v ktorom žili, u obžalovanej aj na rodinné pomery (tri deti) a ako aj vzhľadom na to, že neboli doposiaľ trestaní a na okolnosti prípadu, na zabezpečenia ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'ov výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutý a preto postupom podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovaným výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a zároveň im uložil probačný dohľad nad ich správaním v skúšobnej dobe. Pre lepšie dosiahnutie účinkov trestu z pohľadu aj výchovy páchatel'ov, teda individuálnej prevencie súd obžalovaným uložil aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok a iných návykových látok, povinnosť podrobiť sa kontrole dodržiavania tohto zákazu, tiež podrobiť sa psychoterapii v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom. Zároveň pri podmiennečnom odklade výkonu trestu je potrebné prihliadnuť aj na to, že zo psychiatrického hľadiska obžalovaní nie sú pre spoločnosť nebezpeční, netrpia poruchou psychického charakteru, ale bol u nich zistený syndróm závislosti na pervitíne, s ktorým im výrazne môže dopomôcť ochranné protitoxikomanické liečenie, ktoré im súd ambulantnou formou uložil na odporúčanie znalca. Pokiaľ ide o obžalovaného Z. W., súd bol toho názoru, že nie sú splnené podmienky na podmienený odklad výkonu trestu a to s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie v ktorom žil, na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného je nevyhnutné uložiť mu aj keď na dolnej hranici trestnej sadzby, ale trest nepodmienečný. Obžalovaný bol v minulosti už viac krát odsúdený za spáchanie trestného činu, jeden krát (z nezahladených odsúdení) aj za drogovú trestnú činnosť na nepodmienečný trest. Tiež bol dva krát odsúdený za neplatenie výživného, jeden krát aj na pomerne vysoký nepodmienečný trest 3 roky. Z toho možno usúdiť, že obžalovaný pred spáchaním tohto skutku nevedol riadny život, dokonca neplatil ani riadne výživné na svoje dieťa. Tiež možno poukázať na to, že od roku 2014 podľa lustrácie v sociálnej poisťovni mimo ústavu na výkon trestu nikdy nikde legálne nepracoval. Je otázne, z čoho obžalovaný uspokojoval svoje základné životné potreby na slobode, keď nepracoval. Hoci obžalovanému sa nekladie za vinu predaj drog, dobrovoľne vydal aj 72ks plastových vreciek s tlakovým uzáverom, ku ktorým uviedol, že ich mal na drogy pre vlastnú potrebu. Okrajovo preto vyvstáva aj otázka, načo bolo obžalovanému toľko vreciek na drogy pre vlastnú potrebu, keď v konaní uvádzal, že zaistené množstvo drog je pre neho vzhľadom na jeho vysokú osobnú toleranciu, iba 2 až 3 jednorazové dávky. Nie je možné preto predpokladať, že by obžalovaný v prípade podmieneného odkladu trestu si dokázal nájsť prácu a žil riadny život. Aj zo záverov znaleckého posudku na obžalovaného bola zistená u neho všestranná maladaptivita, pracovná, vzťahová aj sociálna, syndróm závislosti, opakované pobyty vo výkone trestu s tým, že resocializácia sa minula účinkom. Za dôležité súd považuje aj vysoký predpoklad, že v prípade, ak by obžalovanému nebol uložený nepodmienečný trest, opätovne by pokračoval v páchaní trestnej činnosti, minimálne tej drogovej. Zo znaleckého posudku totiž vyplýva, že trpí syndrómom závislosti na

pervitíne a marihuane a mimo chráneného prostredia výkonu trestu, nedokáže abstinovať. Vzhľadom na jeho poruchu osobnosti s dissociálnymi rysmi (abnormne zvýraznené sú rysy emočnej plochosti so zníženou empatiou, egocentrizmus a celková maladaptabilita s dissociálnymi tendenciami: nestálosť, nezdržanlivosť v konaní, najmä však vo vzťahu k marihuane a pervitínu, polymorfný syndróm závislosti), nie sú dané ani predpoklady, aby akékoľvek protitoxikomanické liečenie, či už ústavné alebo ambulantné u neho splnilo alebo plnilo svoj účel. Obžalovaný vie, že u neho bola stanovená diagnóza syndrómu závislosti od marihuany a pervitínu, toto formálne, verbálne, navonok, povrchno rešpektuje, avšak túto svoju poruchu nemá zvnútorneť, teda nie je dostatočne kritický k svojej závislosti s čím súvisí aj súvislosť, že sa nepodrobuje ambulantnej ochrannej liečbe. Možno dodať, že z odpisu z registra trestov vyplýva, že ochranné liečenie bolo u neho ukončené dňa 3.7.2019 a stíhanej trestnej činnosti sa dopustil iba mesiac a pol po skončení liečenia. Všetky vyššie uvedené úvahy viedli súd k potrebe uloženia nepodmienečného trestu.

Pokiaľ ide o zníženie trestu z dôvodu údajnej spolupráce s inými orgánmi, táto nebola v konaní preukázaná. Súd tiež dodáva, že nie sú splnené ani podmienky na mimoriadne zníženie trestu. Pokiaľ ide o zníženie trestu z dôvodu vyhlásenia viny na hlavnom pojednávaní (§ 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona), podľa názoru súdu boli splnené len formálne podmienky (samotné vyhlásenie viny) ale nie materiálne podmienky na zníženie trestu a to aj s poukazom na viacero predchádzajúcich odsúdení vrátane odsúdenia za drogy. Ohľadom mimoriadneho zníženia podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, neboli zistené žiadne také skutočnosti ani čo do okolností prípadu ani osoby obžalovaného, ktoré by odôvodňovali znížiť mu mimoriadne trest. Obžalovaný síce trpí syndrómom závislosti na marihuane a pervitíne, o tejto skutočnosti ale sám dobre vie, nejedná sa u neho o novo zistený poznatok až v rámci tejto trestnej činnosti, pričom reálne, skutočne sa liečiť nechce, toto uvádza iba povrchno, verbálne, pričom znalec konštatoval, že jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli v čase skutku plne zachované, obžalovaný presne vedel, čo robí, išlo o cieľavedomú, plánovanú činnosť s cieľom získania drog. Súd preto nezistil podmienky na mimoriadne zníženie trestu u obžalovaného Z. W..

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, dva krát vykonával trestu už aj v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z ktorých dôvodov je jeho zaradenie aj pre tento trestný čin do ústavu so stredným stupňom stráženia plne odôvodnené. Podľa názoru súdu nič nenasvedčuje tomu, že by náprava obžalovaného mala byť lepšie zaručená v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia tak ako to v rámci záverečnej reči obhajcu bolo navrhované.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Trestného zákona obžalovanému Z. W. súd uložil aj trest prepadnutia vecí: 72ks prázdnych plastových vreciek s tlakovým uzáverom, ktoré v konaní dobrovoľne vydal a na hlavnom pojednávaní uviedol, že ich mal na drogy pre vlastnú potrebu.

Takto uložené tresty podľa názoru súdu naplňajú účel trestu, plnia funkciu ochrany spoločnosti a plnia funkciu tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Vzhľadom na vykonané znalecké dokazovanie po oboznámení znaleckých posudkov Centra duševného zdravia, s.r.o. č. 189 a č. 192 súd podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanej M. Š. a obžalovanému Q. V. K. uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.